

Discurs a l'acte de graduació dels Graus de l'Escola Politècnica Superior de la UdG

Benvingudes i benvinguts, Ma Àngels Pèlach, directora, vicerectora Sílvia Llach, professores i professors, estudiants, estudiantes, pares, mares.

A Castellar de N'Hug, hi ha un dels museus més bonics de la xarxa de museus de la ciència i la tècnica de Catalunya: la fàbrica de ciment Asland. Construïda l'any 1904 per encàrrec de l'industrial Eusebi Güell, fou obra de l'arquitecte d'origen valencià, Rafael Guastavino, aleshores ja un arquitecte reconegut als EEUU. La Guastavino Company dels Rafael, pare i fill, va intervenir en la construcció de més de 1.000 edificis, la majoria als EEUU, utilitzant la volta tradicional catalana, la qual patentaren i milloraren amb la utilització de la rajola i la ceràmica.

La volta catalana s'utilitzà profusament durant el barroc, el període de finals del XVII i primers del XVIII, quan es construïren la major part de les cases de cos, tal com les anomenava en Josep Pla, i que són presents a la major part dels pobles gironins. Guastavino, però, elevà la tècnica a l'excel·lència amb obres magnífiques a Nova York, com la Central Station o el Museu Metropolità. Aquest antic sistema de construcció s'utilitzà sobretot per prevenir incendis, substituïnt la fusta i es considerava un sistema ignífug.

L'obra de Guastavino es popularitzà arran d'una exposició a Nova York, l'any 1996 i a Espanya, després de l'exposició de 2009 a València.

La Guastavino Company desaparegué l'any 1962. Per aquesta època, encara a Espanya es construïa amb la popular volta catalana, com és el cas dels habitatges de protecció oficial del grup Torras a Sarrià de Ter, obra de l'arquitecte gironí Joaquim Ma. Masramon. La raó era que durant el franquisme, l'acer i el formigó eren cars i escassos, en canvi, hi havia bons paletes que coneixien la tècnica tradicional.

Darrerament, l'arquitecte Jordi Bonet, ha utilitzat la volta catalana per cobrir la bòveda de la Sagrada Família, amb trencadís de vidre, tal com havia previst Gaudí, donant a la basílica una gran lluminositat.

He esmentat a tres arquitectes catalans que han utilitzat un sistema constructiu tradicional per solventar diferents problemes: el dels incendis, l'escassetat de materials i la lluminositat.

De fet, és el que s'espera dels tècnics, dels enginyers i dels arquitectes, el que s'espera de vosaltres: que poseu els vostres coneixements al servei de la societat per resoldre problemes.

Heu acabat el vostre grau amb la dificultat d'una pandèmia, però també us ha enfortit digitalment.

A l'inici de la crisi de 2008, ja es va veure que l'economia espanyola havia esgotat el model, basat sobretot en la construcció i en la sobreexplotació del medi natural. Estabornits des d'aleshores, la societat no ha entrat encara de ple en la nova economia, en la digitalització, en l'eficiència energètica, en la sostenibilitat. Ara, quan tota la generació de *boomers* s'està jubilant, vosaltres entreu amb força en un mercat laboral que us espera per donar un tomb a antics sistemes. En el futur, com a societat, hem de ser més eficients, en temps i en energia, hem de rehabilitar més

que construir, hem de produir més localment, amb menys consum de recursos, hem de robotitzar les tasques més monòtones, en definitiva, hem de ser més intel·ligents.

S'ha dit abastament que en aquesta època, els nous llocs de treball que es crearan seran STEM, ciència, tecnologia, enginyeria i matemàtiques, encara que millor afegir la A, d'art STEAM, per als enginyers en disseny, els arquitectes i els arquitectes tècnics.

Com a professionals us incorporeu en empreses i institucions, sereu els *project manager*, el gruix del *think tank*, els que modernitzareu les estructures de producció i d'administració, els que desenvolupareu nous productes.

He esmentat a tres arquitectes i no posaria la mà al foc que tothom d'aquest auditori els conegui. Ja sabeu que el museu més visitat a Catalunya és el del Barça, per tant, podem esperar que la gent conegui més als futbolistes que als arquitectes o als científics del nostre país.

Els edificis de Guastavino a Barcelona no tenen ni una placa, tampoc l'obra de Joaquim Masramon a Sarrià de Ter. Val a dir que n'hi ha una a l'església de Sant Josep, la seva obra més emblemàtica, de l'any 1954.

Si no es divulga l'obra dels arquitectes, dels científics, dels enginyers, la societat es manté en la ignorància.

Amb el vostre coneixement podeu participar en les polítiques del vostre municipi, des de les plataformes de participació ciutadanes, i podeu ajudar a comunicar i a divulgar la ciència. Amb el que sabeu, amb el que heu après en aquesta Universitat, podeu millorar el funcionament de qualsevol institució o empresa.

Preneu compromís social, però sobretot sigueu uns bons professionals.

Enhorabona per la vostra graduació. Des del Consell social de la UdG us desitgem una bona incorporació a la societat i esperem anar-vos veient, ampliant la vostra formació en aquesta Universitat.

Moltes gràcies.

Assumpció Vila